

KYRKLIG SAMLING KRING BIBELN OCH BEKÄNNELSEN

Ordf. Yngve Kalin, Hålsjövägen 32, 511 68 Hyssna
Tel: 0320-39009 Fax: 0320- 39858 yngve.kalin@kyrkligsamling.se

Sekr. Anna Ehde Malmberg, Pålsjögatan 71, 254 40 Helsingborg
Tel: 042-374810 anna.ehde-malmberg@kyrkligsamling.se

Uttalande av Kyrklig samlings styrelse:

Efter kyrkomötet 2009

Kyrkomötets ställningstagande om vigsel och äktenskap väcker på nytt frågan om dess auktoritet och legitimitet att fatta beslut i lärofrågor. I kyrkans historia och i nutiden har det funnits frågor som splittrat när samtidsvärderingar och biblisk tro har ställts mot varandra. I den aktuella frågan om vigsel och äktenskap handlar det om det grundläggande skapelsemönstret. Skaparens avsikter ifrågasätts av en kyrkomötesmajoritet.

Det allvarliga i den uppkomna situationen är att Svenska kyrkans kyrkomöte nu övermodigt och självsäkert har omdefinierat den undervisning om äktenskapet som den världsvida kyrkan gett allt intill nu, med stöd i Guds ord. En ny lära har de facto proklamerats om äktenskapet som ett Tillägg till den Svenska kyrkohandboken.

Inget kyrkomöte har mandat att ändra en ordning i Skriften, som är entydig och avgörande för människosläktet alltifrån begynnelsen. Jesus upprepar och förtydligar denna ordning. Det står klart för alla tider vilken Skaparens mening är.

En vigsel där man inte citerar Jesu ord om äktenskapet är inte någon kristen vigsel. "Har ni inte läst att Skaparen från början gjorde dem till man och kvinna. Därför skall en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru och de två skall bli ett." (Matt 19: 4-5)

Vi förstår att många människor i denna situation känner sig svikna och vilsna och undrar hur man ska markera sitt avståndstagande. Kan man efter det som har hänt känna trygghet att det som Svenska kyrkan säger och gör i sin Herres namn är välsignat och förordnat av Honom?

Vad beslutades egentligen?

2005 fattade kyrkomötet beslut att välsigna registrerat partnerskap. Det är ställt utom allt tvivel att genom detta beslut dörren öppnades för en ny syn också på äktenskapet och att det bara var en tidsfråga innan krav skulle ställas att utvidga äktenskapsbegreppet till att också omfatta enkönade parrelationer. Den kritik mot beslutet som uttrycktes i den s.k. prästdeklarationen år 2005 och som undertecknades av 864 präster är fortfarande giltig:

"Vi, präster i denna kyrka, som undertecknat denna deklaration anser att detta beslut står i strid med den ordning för samliv och äktenskap, som Gud genom sitt ord uppenbarat för oss och som definieras som en relation mellan en man och en kvinna. Guds ord tillåter oss inte att välsigna någon annan slags parrelation."

Kyrkomötets beslut om vigsel och äktenskap kännetecknas dessutom av brådska och ofullständighet och har inte harmoniserats med kyrkans regelverk i sin helhet. Sju av Svenska kyrkans biskopar skriver i ett särskilt yttrande:

"Som biskopar i vår kyrka har vi ansvar för kyrkans lära och enhet. Vi sju biskopar menar att kyrkomötets beslut om äktenskap och vigsel har tillkommit på ett sätt som inte fått en tillfredsställande förankring inomkyrkligt och ekumeniskt, inte fått en betryggande begrundning i vår kyrkas tro, bekännelse och lära och därför äventyrar kyrkans enhet."

Svenska kyrkan kommer nu att ansöka om att få behålla vigseluppdraget. Den nuvarande vigselordningen i handboken (1986) kan även fortsättningsvis användas, men förses med ett tillägg vid vigsel av enkönade par. När en ny handbok om några år införs är avsikten att det ska finnas en enda vigselordning för samtliga vigslar. Även när detta sker, kommer det att vara uppenbart för alla att kyrkan talar med kluven tunga, eftersom de gamla bekännelsedokumenterna, liksom psalmbok och bönbok, enstämmigt vittnar om kyrkans genuina tro.

Att ta ansvar för sin kyrka

Alla demokratiskt fattade beslut kan återkallas. Därför är det viktigt att många nu förklarar sig stå fast på den gamla lärogrunden och hävdar vad Kyrkan alltid och överallt lärt om äktenskapet som ett heligt förbund mellan kvinna och man. Så länge detta vittnesbörd ljuder, finns hoppet kvar om kyrkans upprättelse.

Varje medlem, liksom biskop, präst och diakon, måste se till helheten och ta sitt ansvar för Svenska kyrkans framtid och för hur den handlar i samklang med Kyrkans tro. Vi söker därför kontakt med Borgågemenskapen, våra systerkyrkor som vuxit fram genom svensk mission, Kyrkornas Världsråd, Lutherska Världsförbundet liksom Sveriges kristna råd, för att med dem föra en dialog om hur vi ansvarsfullt agerar i den nu aktuella situationen.

Behovet av kristen undervisning om äktenskapet och av fulltoniga kristna vigselgudstjänster ändras självfallet inte av kyrkomötets ödesdigra, politiskt betingade beslut. Här krävs av prästerna pastoral vishet och frimodighet.

Det är lätt att förstå att människor nu begär utträde ur Svenska kyrkan med hänvisning till kyrkomötesbeslutet. Det är då viktigt att påminna om att Svenska kyrkan är en sakramental gemenskap, där vi genom dopet fogas in i Kristi Kyrkas gemenskap. Ett kyrkomötesbeslut ändrar inte detta faktum. Vi uppmuntrar alla att söka sig till sådana församlingar, biskopar och präster, som upprätthåller Kyrkans äktenskapssyn.

För närvarande ser vi ingen anledning för präster att avsäga sig den vigselrätt Svenska kyrkan ansöker om. Förutsättningen för detta är dock att samhället accepterar att ingen präst tvingas att viga enkönade par. Händelseutvecklingen

får utvisa om detta ställningstagande till fortsatt vigselrätt kan behöva omprövas. I många länder sammanfaller inte samhällets och Kyrkans äktenskapssyn. Det ödesdigra med kyrkomötets beslut är det omöjliga försöket att i ett mångkulturellt och mångreligiöst samhälle hävda identitet mellan kristen och religionsneutral äktenskapssyn.

Vi delar uppfattningen att Svenska kyrkan inte skulle ha ansökt om vigselrätt. Som en konsekvens av detta har det framförts att de som önskar ingå äktenskap nu först borde registrera äktenskapet civilrättsligt, och sedan i samråd med sin präst utforma en gudstjänst som tydligt framställer vad kyrkan lärt allt intill nu. Så länge Kyrkohandboken från 1986, som är ett genuint uttryck för Kyrkans lära om äktenskapet, samtidigt får användas kan det hävdas att äktenskap, också i juridisk mening, kan ingås med användande av denna ordning. Denna fråga behöver fortsatt genomlysning.

Stå upp för den goda bekännelsen

Vi uppmanar alla präster att skriftligen meddela sina domkapitel att de håller fast vid Guds ord och bekännelsen i fråga om äktenskapet. Vi uppmanar alla gudstjänstfirare att i brev till sina kyrkoherdar och biskopar deklarerar, att de inte bejakar kyrkomötets beslut. (Se nedan)

Till sist:

Troheten mot det uppenbarade Ordet är ett av kyrkans kännetecken: De allvarliga frågorna som var och en nu måste ställa är:

Hur skall den som vill vara trogen Guds ord i längden förhålla sig till en kyrkoprovins som i öppet trots mot Guds ord och ordningar inför nya läror?

Hur länge kan vi bevara vår trovärdighet som Jesu lärjungar och lojala medlemmar i en kyrkans fortsatta väg bort från Guds ord?

De närmaste åren bli avgörande. Vi förpliktar oss till kamp för Svenska kyrkans upprättelse.

Kämpa trons goda kamp, sök vinna det eviga livet, som du har kallats till och för vars skull du har avlagt den rätta bekännelsen inför många vittnen (1 Tim. 6:12)

Tillägg:

Exempel på brev till kyrkoherden och biskopen:

Efter Svenska kyrkans tydliga steg bort från vad Bibeln och vår kyrkas bekännelse säger om äktenskapet genom att godkänna och besluta om att inrätta ett äktenskap även för enkönade par, vill jag/vi uttala att jag/vi inte kan acceptera detta beslut. Beslutet strider mot skapelseordningen och Jesu egen undervisning om att äktenskapet är instiftat för en kvinna och en man.

Det är med sorg som jag/vi tagit del av kyrkomötets splittrande beslut i oktober 2009.

Min/Vår bestämda ståndpunkt är att jag/vi måste lyda Gud mer än människor och följa mitt/vårt samvete.

Uttalandet antaget av Kyrklig Samlings styrelse 2009-10-27 efter bakgrundsmaterial framtaget av Kyrklig samlings analysgrupp